

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2023, č. j.: OAM-717/ZA-ZA11-D02-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2023, č. j.: OAM-717/ZA-ZA11-D02-2023, jímž byla podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), shledána nepřipustnou jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany a řízení o této žádosti bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno. Dále bylo ve výroku konstatováno, že státem příslušným k posouzení podané žádosti podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Dublinské nařízení“), je Chorvatsko.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice podal kvůli obavě o život, neboť ho v zemi původu opakovaně hledali vojáci a policisté. Patrně mu chtěli X. Dokonce i po útěku z X. vojáci a policisté nadále chodí do jeho domu a vyhrožují jeho blízkým. V České republice by si chtěl najít práci, má tu přátele, naproti tomu v Chorvatsku nikoho nezná a žijí tam X., kteří by na něho mohli donášet. Žalobce upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 28. 3. 2017, č. j.: 6 Azs 16/2017 - 61, podle kterého se správní orgány mají zabývat otázkou aplikace čl. 17 Dublinského nařízení s ohledem na specifické okolnosti hodné zřetele. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když v něm nebyla zhodnocena aplikace čl. 17 Dublinského nařízení. Žalobce odkázal i na čl. 3 odst. 2 Dublinského nařízení a své předání do Chorvatska pokládá za nehospodárné.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Chorvatská republika je státem příslušným k posouzení žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu, jelikož žalobce podal žádost dne 17. 5. 2023 právě v Chorvatsku. Podle dostupných informací o zemi původu X. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že podle záznamu o výsledku porovnávání otisků prstů v systému EURODAC žalobce podal dne 17. 5. 2023 žádost o mezinárodní ochranu v Chorvatsku. Mluví ukrajinsky a rusky, je svobodný, bezdětný, muslimského vyznání a cítí se zdrav. Dne X., odkud dne 17. 5. 2023 překročil chorvatskou hranici, do České republiky vstoupil ještě dne 17. 5. 2023. Mezi X. v Chorvatsku by mohli být X., kteří by prozradili místo jeho pobytu. V České republice se žalobce cítí bezpečněji, ale jeho X. prozatím neplánuje, že by sem přijela na delší dobu.
6. Chorvatsko akceptovalo žádost České republiky o převzetí žalobce s ohledem na čl. 20 odst. 5 Dublinského nařízení (odpověď Chorvatské republiky na žádost o převzetí doručená žalovanému dne 26. 6. 2023).
7. V chorvatském azylovém řízení nedochází k systémovým nedostatkům (Informace OAMP ze dne 1. 11. 2021).
8. Dne 2. 8. 2023 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí, přičemž uvedl, že se nechce do Chorvatska vrátit, neboť se tam nebude cítit v bezpečí.
9. Dále žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10. 8. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce Dublinského nařízení *pokud nemůže být na základě kritérií vyjmenovaných v tomto nařízení určen příslušný členský stát, je k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu příslušný první členský stát, ve kterém byla žádost podána.*
13. Podle ust. čl. 17 odst. 1 prvního pododstavce Dublinského nařízení *odchylně od čl. 3 odst. 1 se může každý členský stát rozhodnout posoudit žádost o mezinárodní ochranu, kterou podal státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, i když podle kritérií stanovených tímto nařízením není příslušný.*
14. Soud předně uvádí, že dle kritérií Dublinského nařízení je státem příslušným k posouzení žalobcovy žádosti skutečně Chorvatsko. Žalovaný kritéria řádně vyhodnotil na s. 2 až 4 napadeného rozhodnutí, s jeho závěry se lze ztotožnit. Na žalobce není aplikovatelné žádné z kritérií čl. 8 až 15 Dublinského nařízení, z žaloby navíc není zřejmé opačné tvrzení, žalobce toliko obecně zmínil nesouhlas s příslušností Chorvatska, aniž vyslovil, jaké z kritérií by měl naplňovat. Nelze-li určit příslušný členský stát dle stanovených kritérií, je státem příslušným k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu první členský stát, v němž byla žádost podána (čl. 3 odst. 2 první pododstavec Dublinského nařízení); žalobce podal první žádost o mezinárodní ochranu v Chorvatsku, proto je státem příslušným k posouzení azylové žádosti Chorvatsko.
15. Z ničeho nevyplývají ani možné systémové nedostatky v chorvatském azylovém řízení. Dle Informace OAMP ze dne 1. 11. 2021 probíhá azylové řízení v Chorvatsku standardně, k dispozici bývá žadatelům tlumočník i právní pomoc, přijímací střediska vykazují dostatečné kapacity a podmínky v nich nenaznačují existenci systémových nedostatků ve smyslu čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce Dublinského nařízení, žadatelé nejsou v praxi zajišťováni v průběhu standardního azylového řízení.
16. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, proč nepřistoupil k aplikaci diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení a neposoudil tak žalobcovu žádost o mezinárodní ochranu i přes svou nepřislusnost. Žalovaný uvedl, že žalobce netrpí zdravotním omezením, v České republice nemá kulturní vazby, nikdy zde nebyl a jeho X. Zhodnocení žalovaného ohledně neaplikování diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení shledává soud dostatečným a adekvátním. K úvahám stran čl. 17 Dublinského nařízení se vyslovil NSS, který v první právní větě k rozsudku ze dne 5. 1. 2017, č. j.: 2 Azs 222/2016 – 24, uvedl: „Čl. 17. odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (právo atrahovat si posuzování žádosti o mezinárodní ochranu nepřislušným členským státem) neznamená právo tohoto státu k libovůli, nýbrž jeho povinnost hledat a nacházet racionální řešení přiměřená konkrétním okolnostem. Pokud z okolností případu plyne, že je hodný zvláštního zřetele, je na místě úvahu o aplikaci uvedeného ustanovení učinit.“ Na Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

druhou stranu NSS dospěl k závěru, že povinnost převzít příslušnost na základě čl. 17 Dublinského nařízení státu nevzniká ani tehdy, nastane-li výjimečná situace (vizte rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2017, č. j.: 1 Azs 398/2017 – 25). Žalovaný při svých úvahách libovůli neprojevil, naopak zhodnotil všechny relevantní skutečnosti a dospěl k logicky odůvodněnému závěru o neaplikování diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení na žalobcovu věc. Soud s žalovaným rovněž souhlasí, že žalobce nemá zdravotní omezení a k území České republiky ho nevážou žádné příbuzenské poměry. Pokud jde o možné nebezpečí ze strany X., tito žijí i v České republice. Zájem pobývat v České republice, jakož ani hospodárnost pak nepředstavují zřetele hodné důvody, pro něž by bylo namísto o aplikaci diskrečního ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení vůbec uvažovat.

17. Co se týče rozsudku NSS ze dne 28. 3. 2017, č. j.: 6 Azs 16/2017 - 61, na žalobcovu věc nedopadá, jelikož v něm bylo judikováno, že okolností hodnou zvláštního zřetele může být rodinná situace žadatele. Žalobce je přitom svobodný, bezdětný, v České republice nemá příbuzné a ani s nikým blízkým do České republiky nepřicestoval.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. října 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.